

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 1042/2013

z dnia 7 października 2013 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 w odniesieniu do miejsca świadczenia usług

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 397,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2006/112/WE stanowi, że od dnia 1 stycznia 2015 r. wszystkie usługi telekomunikacyjne, nadawcze radiowe i telewizyjne oraz usługi świadczone drogą elektroniczną na rzecz osoby niebędącej podatnikiem mają być opodatkowane w państwie członkowskim, w którym usługobiorca ma siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu, bez względu na miejsce, w którym znajduje się siedziba podatnika świadczącego te usługi. Większość innych usług świadczonych na rzecz osoby niebędącej podatnikiem nadal jest opodatkowana w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę usługodawca.
- (2) W celu określenia, jakie usługi muszą być opodatkowane w państwie członkowskim usługobiorcy, konieczne jest zdefiniowanie usług telekomunikacyjnych, nadawczych radiowych i telewizyjnych oraz usług świadczonych drogą elektroniczną. W szczególności pojęcie usług nadawczych radiowych i telewizyjnych (zwanych dalej „usługami nadawczymi”) powinno być wyjaśnione w oparciu o definicję zawartą w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE ⁽²⁾.

- (3) W celu doprecyzowania odnośnych kwestii, transakcje uznane za usługi świadczone drogą elektroniczną wymieniono w rozporządzeniu wykonawczym Rady (UE) nr 282/2011 ⁽³⁾, jednak wykaz ten nie jest wyczerpujący. Wykaz należy zaktualizować, a podobne wykazy należy sporządzić dla usług telekomunikacyjnych i nadawczych.

- (4) Konieczne jest sprecyzowanie, kto dla celów podatku od wartości dodanej (VAT) świadczy usługę na rzecz usługobiorcy w przypadku gdy usługi świadczone drogą elektroniczną lub usługi telefoniczne świadczone przez internet są świadczone na rzecz usługobiorcy za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnych, interfejsu lub portalu.

- (5) W celu zapewnienia jednolitego stosowania przepisów dotyczących miejsca świadczenia usług wynajmu środków transportu oraz usług telekomunikacyjnych, nadawczych i świadczonych drogą elektroniczną, konieczne jest określenie miejsca, jakie uznaje się za siedzibę osoby prawnej niebędącej podatnikiem.

- (6) W celu ustalenia, kto jest zobowiązany do zapłaty podatku VAT z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych, nadawczych lub świadczonych drogą elektroniczną, oraz biorąc pod uwagę, że miejsce opodatkowania nie zmienia się bez względu na to, czy usługobiorca jest podatnikiem czy osobą niebędącą podatnikiem, usługodawca powinien być w stanie określić status usługobiorcy wyłącznie na podstawie tego, czy usługobiorca poda swój indywidualny numer identyfikacyjny VAT. Status taki, zgodnie z ogólnymi przepisami, musi zostać zmieniony, jeżeli usługobiorca poda taką informację później. Jeśli usługodawca nie otrzyma takiej informacji, osobą zobowiązaną do zapłaty VAT powinien nadal być usługodawca.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) (Dz.U. L 95 z 15.4.2010, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 77 z 23.3.2011, s. 1).

- (7) Jeżeli osoba niebędąca podatnikiem ma siedziby w więcej niż jednym państwie lub ma stałe miejsce zamieszkania w innym państwie niż państwo, w którym ma zwykle miejsce pobytu, pierwszeństwo nadaje się miejscu, które w najlepszy sposób zapewnia opodatkowanie w miejscu faktycznego wykorzystania usług. Aby uniknąć konfliktów dotyczących jurysdykcji państw członkowskich, należy określić miejsce faktycznego wykorzystania usług.
- (8) Należy ustanowić przepisy w celu wyjaśnienia sposobu opodatkowania usług wynajmu środków transportu oraz usług telekomunikacyjnych, nadawczych i świadczonych drogą elektroniczną na rzecz osoby niebędącej podatnikiem, której siedziba, stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu są praktycznie niemożliwe do ustalenia lub nie są możliwe do ustalenia z całkowitą pewnością. Przepisy te powinny opierać się na domniemaniach.
- (9) W przypadku gdy dostępne są informacje umożliwiające ustalenie faktycznego miejsca siedziby usługobiorcy, jego stałego miejsca zamieszkania lub zwykłego miejsca pobytu, należy zapewnić, by domniemanie mogło zostać obalone.
- (10) W pewnych przypadkach, gdy usługa jest świadczona okazjonalnie, zwykle obejmuje niewielkie kwoty i wymaga fizycznej obecności usługobiorcy (jak ma to przykładowo miejsce przy świadczeniu usług telekomunikacyjnych, nadawczych lub świadczonych drogą elektroniczną w punkcie bezprzewodowego dostępu do internetu lub kafejce internetowej) lub gdy usługa zwykle nie powoduje wystawienia rachunku lub innego dowodu wykonania usługi (jak w przypadku automatów telefonicznych), obowiązek przedstawienia dowodów dotyczących siedziby usługobiorcy, miejsca jego stałego zamieszkania lub zwykłego miejsca pobytu i ich kontrola wiązałyby się z nieproporcjonalnym obciążeniem lub mogłyby powodować problemy z uwagą na ochronę danych.
- (11) Ponieważ sposób opodatkowania świadczenia na rzecz osoby niebędącej podatnikiem usług wynajmu środków transportu i usług telekomunikacyjnych, nadawczych oraz usług świadczonych drogą elektroniczną jest uzależniony od siedziby usługobiorcy, miejsca jego stałego zamieszkania lub zwykłego miejsca pobytu, konieczne jest wyjaśnienie, jakiego rodzaju dowody powinien zebrać usługodawca w celu ustalenia położenia usługobiorcy, w przypadkach gdy nie mają zastosowania domniemania lub w celu obalenia domniemań. W tym celu należy opracować przykładowy, niewyczerpujący wykaz dowodów.
- (12) W celu zapewnienia jednolitego sposobu opodatkowania świadczenia usług związanych z nieruchomościami należy zdefiniować pojęcie nieruchomości. Należy określić rodzaj związku z nieruchomościami i podać niewyczerpujący wykaz przykładowych transakcji uznanych za usługi związane z nieruchomościami.
- (13) Konieczne jest również wyjaśnienie sposobu opodatkowania świadczenia usług polegających na udostępnianiu usługobiorcy sprzętu służącego do przeprowadzania prac dotyczących nieruchomości.
- (14) Ze względów praktycznych należy wyjaśnić, że usługi telekomunikacyjne, nadawcze lub świadczone drogą elektroniczną przez podatnika działającego we własnym imieniu i w związku ze świadczeniem usług zakwaterowania w sektorze hotelarskim lub sektorach o podobnej funkcji powinny być traktowane dla celu określenia miejsca świadczenia jako świadczone w tych miejscach.
- (15) Zgodnie z dyrektywą 2006/112/WE wstęp na imprezy kulturalne, artystyczne, sportowe, naukowe, edukacyjne, rozrywkowe lub podobne musi być zawsze opodatkowany w miejscu, gdzie dana impreza faktycznie się odbywa. Należy doprecyzować, że zasada ta ma również zastosowanie w przypadkach, gdy bilety na takie imprezy nie są sprzedawane bezpośrednio przez organizatora, lecz są rozprowadzane przez pośredników.
- (16) Zgodnie z dyrektywą 2006/112/WE VAT może stać się wymagalny przed dostawą towarów lub usług, w momencie dostawy lub zaraz po ich dostawie. W przypadku usług telekomunikacyjnych, nadawczych lub świadczonych drogą elektroniczną w okresie przejścia na stosowanie nowych przepisów dotyczących miejsca świadczenia usług, warunki dotyczące dostawy lub różnice w stosowaniu przepisów pomiędzy państwami członkowskimi mogłyby skutkować podwójnym opodatkowaniem lub brakiem opodatkowania. Aby tego uniknąć i zapewnić jednolite stosowanie w państwach członkowskich, konieczne jest ustanowienie przepisów przejściowych.
- (17) Do celów niniejszego rozporządzenia zasadne może być przyjęcie przez państwa członkowskie środków ustawodawczych ograniczających pewne prawa i obowiązki ustanowione w dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾, w celu ochrony ważnego interesu ekonomicznego lub finansowego państwa członkowskiego lub Unii Europejskiej, łącznie z kwestiami pieniężnymi, budżetowymi i podatkowymi, w sytuacjach, w których takie środki są konieczne i proporcjonalne ze względu na ryzyko oszustw podatkowych i uchylania się od opodatkowania w państwach członkowskich oraz konieczność zapewnienia prawidłowego poboru VAT objętego niniejszym rozporządzeniem.

⁽¹⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

- (18) Należy wprowadzić pojęcie nieruchomości w celu zapewnienia jednolitego opodatkowania przez państwa członkowskie świadczenia usług związanych z nieruchomościami. Wprowadzenie tego pojęcia mogłoby mieć istotny wpływ na ustawodawstwo i praktyki administracyjne w państwach członkowskich. Bez uszczerbku dla takiego ustawodawstwa czy praktyk już stosowanych w państwach członkowskich oraz w celu zapewnienia odpowiedniego okresu przejściowego, pojęcie to należy wprowadzić w późniejszym terminie.
- (19) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 282/2011 wprowadza się następujące zmiany:

1) w rozdziale IV wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 6a

1. Usługi telekomunikacyjne w rozumieniu art. 24 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE obejmują w szczególności następujące usługi:

- a) usługi telefonii stacjonarnej i komórkowej służące do przesyłania i przełączania komunikacji głosowej, danych i obrazu, łącznie z usługami telefonicznymi obejmującymi element obrazu, nazywane inaczej usługami wideotelefonicznymi;
- b) usługi telefoniczne świadczone przez internet, łącznie z usługami telefonii internetowej (VoIP);
- c) poczta głosowa, oczekiwanie na połączenie, przekazywanie połączenia, identyfikacja dzwoniącego, telekonferencja i inne usługi obsługiwanego połączenia;
- d) usługi przywoływania;
- e) usługi »audiotekst«;
- f) faks, telegraf i telex;
- g) dostęp do internetu i stron World Wide Web;
- h) prywatne połączenia sieciowe oddające łącza telekomunikacyjne do wyłącznego użytku usługobiorcy.

2. Usługi telekomunikacyjne w rozumieniu art. 24 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE nie obejmują następujących usług:

- a) usług świadczonych drogą elektroniczną;
- b) usług nadawczych radiowych i telewizyjnych (dalej zwanych »usługami nadawczymi«).

Artykuł 6b

1. Usługi nadawcze obejmują usługi zawierające treści audio i audiowizualne, takie jak programy radiowe lub telewizyjne dostarczane za pośrednictwem sieci komunikacyjnych, powszechnie udostępniane przez dostawcę usług medialnych i objęte jego odpowiedzialnością redakcyjną, przeznaczone do jednoczesnego słuchania lub oglądania zgodnie z zaplanowanym programem.

2. Ustęp 1 obejmuje w szczególności:

- a) programy radiowe lub telewizyjne transmitowane lub retransmitowane za pośrednictwem sieci radiowej lub telewizyjnej;
- b) programy radiowe lub telewizyjne rozpowszechniane za pośrednictwem internetu lub podobnej sieci elektronicznej (streaming IP), jeżeli są nadawane jednocześnie z ich transmisją lub retransmisją za pośrednictwem sieci radiowej lub telewizyjnej.

3. Ustęp 1 nie ma zastosowania do:

- a) usług telekomunikacyjnych;
- b) usług świadczonych drogą elektroniczną;
- c) podawania informacji o wybranych programach na żądanie;
- d) przenoszenia praw do nadawania lub transmisji;
- e) dzierżawy sprzętu technicznego lub instalacji wykorzystywanych do odbioru nadawanych treści;
- f) programów radiowych lub telewizyjnych rozpowszechnianych za pośrednictwem internetu lub podobnej sieci elektronicznej (streaming IP), chyba że są one nadawane jednocześnie z ich transmisją lub retransmisją za pośrednictwem sieci radiowych lub telewizyjnych.”;

b) w art. 7 ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:

(i) zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„3. Ustęp 1 nie ma zastosowania do.”;

(ii) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) usług nadawczych.”;

(iii) lit. q), r) i s) zostają uchylone;

(iv) dodaje się litery w brzmieniu:

„t) biletów wstępu na imprezy kulturalne, artystyczne, sportowe, naukowe, edukacyjne, rozrywkowe lub podobne, zarezerwowanych *online*;

u) zakwaterowania, wynajmu samochodów, usług restauracyjnych, przewozu osób lub podobnych usług zarezerwowanych *online*.”;

c) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 9a

1. W przypadku gdy usługi świadczone drogą elektroniczną są świadczone za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej, interfejsu lub portalu, np. sklepu z aplikacjami, przyjmuje się do celów stosowania art. 28 dyrektywy 2006/112/WE, że podatnik uczestniczący w świadczeniu tych usług działa w imieniu własnym, lecz na rzecz dostawcy tych usług, chyba że podatnik ten wyraźnie wskaże tego dostawcę jako podmiot świadczący usługę i jest to odzwierciedlone w uzgodnieniach umownych zawartych między stronami.

Aby uznać dostawcę usług świadczonych drogą elektroniczną za wyraźnie wskazanego przez podatnika jako podmiot świadczący usługę, muszą zostać spełnione następujące warunki:

- a) na fakturze wystawionej lub udostępnionej przez każdego podatnika uczestniczącego w świadczeniu usług drogą elektroniczną należy wyszczególnić takie usługi i ich dostawcę;
- b) na rachunku lub paragonie wystawionym lub udostępnionym usługobiorcy należy wyszczególnić usługi świadczone drogą elektroniczną i ich dostawcę.

Na użytek niniejszego ustępu podatnik, który w odniesieniu do usług świadczonych drogą elektroniczną zatwierdzi obciążenie usługobiorcy płatnością, zatwierdzi świadczenie usług lub ustali ogólne warunki świadczenia usług, nie może mieć możliwości wyraźnego wskazania innej osoby jako podmiotu świadczącego te usługi.

2. Ustęp 1 ma zastosowanie również w przypadku gdy usługi świadczone telefonicznie przez internet, łącznie z usługami telefonii internetowej (VoIP), są świadczone za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnych, interfejsu lub portalu, np. sklepu z aplikacjami, i na warunkach określonych w tym ustępie.

3. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do podatnika, który jedynie przetwarza płatność za usługi świadczone drogą elektroniczną lub usługi telefoniczne świadczone przez internet, łącznie z usługami telefonii internetowej (VoIP), i nie uczestniczy w świadczeniu tych usług świadczonych drogą elektroniczną ani usług telefonicznych.”;

2) w rozdziale V wprowadza się następujące zmiany:

a) w sekcji 1 dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 13a

Miejscem siedziby osoby prawnej niebędącej podatnikiem, o którym mowa w art. 56 ust. 2 akapit pierwszy oraz art. 58 i 59 dyrektywy 2006/112/WE, jest:

- a) miejsce, w którym wykonywane są funkcje naczelnego zarządu przedsiębiorstwa; lub
- b) dowolne inne miejsce, które charakteryzuje się wystarczającą stałością oraz odpowiednią strukturą w zakresie zaplecza personalnego i technicznego, by umożliwić jej odbiór i wykorzystanie świadczonych usług do własnych potrzeb.

Artykuł 13b

Do celów stosowania dyrektywy 2006/112/WE za „nieruchomość” uznaje się:

- a) każdą określoną część ziemi, na jej powierzchni lub pod jej powierzchnią, która może stać się przedmiotem własności i posiadania;
- b) każdy budynek lub każdą konstrukcję przytwierdzone do gruntu lub w nim osadzone powyżej lub poniżej poziomu morza, których nie można w łatwy sposób zdemontować lub przenieść;
- c) każdy zainstalowany element stanowiący integralną część budynku lub konstrukcji, bez którego budynek lub konstrukcja są niepełne, taki jak drzwi, okna, dachy, schody i windy;
- d) każdy element, sprzęt lub maszynę zainstalowane na stałe w budynku lub konstrukcji, które nie mogą być przeniesione bez zniszczenia lub zmiany budynku lub konstrukcji.”;

b) w art. 18 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jednak bez względu na informacje świadczące inaczej, dostawca usług telekomunikacyjnych, nadawczych lub usług świadczonych drogą elektroniczną może uznać usługobiorcę mającego siedzibę na terytorium Wspólnoty za osobę niebędącą podatnikiem, o ile usługobiorca ten nie podał usługodawcy swojego indywidualnego numeru identyfikacyjnego VAT.”;

c) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 24

W przypadku gdy usługi objęte art. 56 ust. 2 akapit pierwszy lub art. 58 i 59 dyrektywy 2006/112/WE są świadczone na rzecz osoby niebędącej podatnikiem mającej siedzibę w więcej niż jednym państwie lub stałe miejsce zamieszkania w jednym państwie, a zwykle miejsce pobytu w innym, pierwszeństwo ma:

a) w odniesieniu do osoby prawnej niebędącej podatnikiem – miejsce, o którym mowa w art. 13a lit. a) niniejszego rozporządzenia, chyba że istnieją dowody na to, że usługa jest wykorzystywana w miejscu, o którym mowa w lit. b) wspomnianego artykułu;

b) w odniesieniu do osoby fizycznej – miejsce jej zwykłego pobytu, chyba że istnieją dowody na to, że usługa jest wykorzystywana w stałym miejscu zamieszkania.”;

d) w sekcji 4 wprowadza się następujące zmiany:

(i) dodaje się podsekcje w brzmieniu:

„Podsekcja 3a

Domniemania dotyczące miejsca, w którym znajduje się usługobiorca

Artykuł 24a

1. W przypadku gdy dostawca usług telekomunikacyjnych, nadawczych lub usług świadczonych drogą elektroniczną świadczy te usługi w takich miejscach, jak automat telefoniczny, budka telefoniczna, punkt bezprzewodowego dostępu do internetu, kafejka internetowa, restauracja lub w lobby hotelowym, w przypadku których do świadczenia usługi przez tego usługodawcę konieczna jest fizyczna obecność usługobiorcy w tym miejscu, przyjmuje się do celów stosowania art. 44, 58 i 59a dyrektywy 2006/112/WE, że usługobiorca ma siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu w tym miejscu oraz że usługa ta jest tam faktycznie użytkowana i wykorzystywana.

2. Jeżeli miejsce, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, znajduje się na pokładzie statku,

statku powietrznego lub pociągu wykonującego przewóz osób na terytorium Wspólnoty zgodnie z art. 37 i 57 dyrektywy 2006/112/WE, państwem, w którym znajduje się to miejsce, jest państwo rozpoczęcia przewozu osób.

Artykuł 24b

Do celów stosowania art. 58 dyrektywy 2006/112/WE w przypadku świadczenia na rzecz osoby niebędącej podatnikiem usług telekomunikacyjnych, nadawczych lub usług świadczonych drogą elektroniczną:

a) za pomocą jej łącza stacjonarnego, przyjmuje się, że usługobiorca ma siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu w miejscu, w którym zainstalowane jest to łącze stacjonarne;

b) za pomocą sieci telefonii komórkowej, przyjmuje się, że usługobiorca ma siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu w państwie ustalonym na podstawie kodu MCC kraju, w którym wydano kartę SIM wykorzystywaną podczas odbioru tych usług;

c) wymagających stosowania dekodera lub podobnego urządzenia lub karty, i gdy nie wykorzystuje się łącza stacjonarnego, przyjmuje się, że usługobiorca ma siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu w miejscu, w którym znajduje się ten dekodler lub podobne urządzenie, lub, jeżeli miejsce to nie jest znane, w miejscu, do którego została przesłana karta z zamiarem wykorzystywania jej w tym miejscu;

d) w okolicznościach innych niż te, o których mowa w art. 24a oraz w lit. a), b) i c) niniejszego artykułu, przyjmuje się, że usługobiorca ma siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu w miejscu ustalonym jako takie przez usługodawcę na podstawie dwóch dowodów, które nie mogą być ze sobą sprzeczne, wymienionych w art. 24f niniejszego rozporządzenia

Artykuł 24c

Do celów stosowania art. 56 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE, w przypadku świadczenia usług polegających na wynajmie innym niż wynajem krótkoterminowy środków transportu na rzecz osoby niebędącej podatnikiem, przyjmuje się, że usługobiorca ma siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu w miejscu ustalonym jako takie przez usługodawcę na podstawie dwóch dowodów, które nie mogą być ze sobą sprzeczne, wymienionych w art. 24e niniejszego rozporządzenia.

Podsekcja 3b**Obalenie domniemań***Artykuł 24d*

1. W przypadku gdy usługodawca świadczy usługę wymienioną w art. 58 dyrektywy 2006/112/WE, może obalić domniemania, o których mowa w art. 24a lub w art. 24b lit. a), b) lub c) niniejszego rozporządzenia, na podstawie trzech dowodów, które nie mogą być ze sobą sprzeczne, wskazujących na to, że siedziba danego usługobiorcy, jego stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu znajduje się gdzie indziej.

2. Organ podatkowy może obalić domniemania przyjęte na podstawie art. 24a, 24b lub 24c, jeżeli istnieją przesłanki świadczące o tym, że usługodawca dopuścił się nieprawidłowości lub nadużyć.

Podsekcja 3c**Dowody służące ustaleniu miejsca, w którym znajduje się usługobiorca oraz obalenie domniemań***Artykuł 24e*

Do celów stosowania zasad przewidzianych w art. 56 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE oraz spełnienia wymogów przewidzianych w art. 24c niniejszego rozporządzenia, jako dowody służą w szczególności:

- a) adres na fakturze wystawianej usługobiorcy;
- b) dane dotyczące rachunku bankowego, takie jak miejsce, w którym prowadzony jest rachunek bankowy wykorzystywany do dokonywania płatności lub adres na fakturze wystawianej usługobiorcy, posiadany przez bank;
- c) dane rejestracyjne środka transportu wynajętego przez usługobiorcę, jeżeli rejestracja tego środka transportu jest wymagana w miejscu jego użytkowania, lub inne podobne informacje;
- d) inne informacje istotne z handlowego punktu widzenia.

Artykuł 24f

Do celów stosowania zasad zawartych w art. 58 dyrektywy 2006/112/WE oraz spełnienia wymogów art. 24b lit. d) lub art. 24d ust. 1 niniejszego rozporządzenia, jako dowody służą w szczególności:

- a) adres na fakturze wystawianej usługobiorcy;

- b) adres IP urządzenia używanego przez usługobiorcę lub dowolna inna metoda geolokalizacji;
- c) dane dotyczące rachunku bankowego, takie jak miejsce, w którym prowadzony jest rachunek bankowy wykorzystywany do dokonywania płatności lub adres na fakturze wystawianej usługobiorcy, posiadany przez bank;
- d) kod MCC i międzynarodowy numer tożsamości telefonicznej abonenta mobilnego (IMSI) zapisane na karcie SIM, której używa usługobiorca;
- e) lokalizacja łącza stacjonarnego usługobiorcy, za pomocą którego usługa jest świadczona na jego rzecz;
- f) inne informacje istotne z handlowego punktu widzenia.”;

(ii) dodaje się podsekcję w brzmieniu:

„Podsekcja 6a**Świadczenie usług związanych z nieruchomościami***Artykuł 31a*

1. Usługi związane z nieruchomościami, o których mowa w art. 47 dyrektywy 2006/112/WE, obejmują jedynie te usługi, które mają wystarczająco bezpośredni związek z daną nieruchomością. Usługi uważa się za mające wystarczająco bezpośredni związek z nieruchomością w następujących przypadkach:

- a) gdy wywodzą się z nieruchomości, a dana nieruchomość stanowi element składowy usługi i jest elementem centralnym oraz niezbędnym z punktu widzenia świadczonych usług;
- b) gdy są świadczone w odniesieniu do nieruchomości lub dla niej przeznaczone i mają na celu zmianę prawnego lub fizycznego stanu danej nieruchomości.

2. Ustęp 1 obejmuje w szczególności:

- a) opracowanie planów budynku lub jego części przeznaczonych na określoną działkę, bez względu na to, czy budynek został wzniesiony;
- b) świadczenie usług nadzoru budowlanego lub ochrony na miejscu;
- c) wznoszenie budynku na terenie oraz prace budowlane i rozbiórkowe dotyczące budynku lub jego części;

- d) budowę stałych struktur na terenie, jak również prace budowlane i rozbiórkowe dotyczące stałych struktur, takich jak systemy rurociągów gazowych, wodnych, kanalizacyjnych i podobnych;
 - e) prace terenowe, łącznie z usługami rolniczymi, takimi jak orka, siew, nawadnianie i nawożenie;
 - f) badanie i ocenę ryzyka dla nieruchomości i jej stanu;
 - g) szacowanie wartości nieruchomości, łącznie z przypadkami, kiedy taka usługa jest wymagana na potrzeby ubezpieczenia, w celu ustalenia wartości nieruchomości jako zabezpieczenia kredytu lub w celu oszacowania ryzyka i strat w przypadku sporów;
 - h) wynajem lub wydzierżawianie nieruchomości inne niż opisane w ust. 3 lit. c), łącznie z przechowywaniem towarów w wyznaczonej do tego określonej części nieruchomości przeznaczonej do wyłącznego użytku przez usługobiorcę;
 - i) świadczenie usług zakwaterowania w sektorze hotelarskim lub sektorach o podobnej funkcji, takich jak ośrodki wczasowe lub miejsca przeznaczone do użytku jako kempingi, łącznie z prawem do przebywania w określonym miejscu na podstawie praw do korzystania z nieruchomości w oznaczonym czasie i podobnych;
 - j) przyznanie lub przeniesienie praw innych niż objęte lit. h) oraz i) do wykorzystania nieruchomości w całości lub w części, łącznie z zezwoleniem na korzystanie z części nieruchomości, np. udzielanie pozwoleń na połów lub polowanie, przyznawanie dostępu do poczekalni w portach lotniczych lub korzystanie z infrastruktury, za którą pobiera się opłaty, takiej jak most lub tunel;
 - k) utrzymanie, remont i naprawę budynku lub jego części, łącznie z takimi pracami jak sprzątnięcie, układanie płytek, tapetowanie i układanie parkietu;
 - l) utrzymanie, remont i naprawę stałych struktur, takich jak systemy rurociągów gazowych, wodnych, kanalizacyjnych i podobnych;
 - m) instalację lub montaż maszyn lub sprzętu, które po zainstalowaniu lub zamontowaniu są uznane za nieruchomości;
 - n) utrzymanie i naprawę oraz kontrolę maszyn lub sprzętu, jak również nadzór nad maszynami lub sprzętem, jeżeli maszyny lub sprzęt są uznane za nieruchomości;
 - o) zarządzanie nieruchomościami inne niż zarządzanie portfelem inwestycji w nieruchomości objęte ust. 3 lit. g), obejmujące obsługę nieruchomości komercyjnej, przemysłowej lub mieszkalnej przez właściciela nieruchomości lub na jego rzecz;
 - p) pośrednictwo w sprzedaży, dzierżawie lub wynajmie nieruchomości oraz ustanowieniu lub przeniesieniu określonych udziałów w nieruchomościach lub praw rzeczowych dotyczących nieruchomości (bez względu na to, czy są one traktowane jako majątek rzeczowy, czy nie), inne niż pośrednictwo objęte ust. 3 lit. d);
 - q) usługi prawne związane z przeniesieniem tytułu do nieruchomości, ustanowieniem lub przeniesieniem określonych udziałów w nieruchomościach lub praw rzeczowych dotyczących nieruchomości (bez względu na to, czy są one traktowane tak jak rzeczy), takie jak czynności notarialne lub sporządzanie umów kupna lub sprzedaży nieruchomości, nawet jeżeli transakcja, w wyniku której dochodzi do zmiany stanu prawnego nieruchomości, nie zostaje przeprowadzona.
3. Ustęp 1 nie ma zastosowania do:
- a) opracowania planów budynku lub jego części, jeżeli nie są one przeznaczone na określoną działkę;
 - b) przechowywania towarów na terenie nieruchomości, jeżeli żadna część nieruchomości nie jest przeznaczona do wyłącznego użytku przez usługobiorcę;
 - c) świadczenia usług reklamowych, nawet jeżeli wiąże się to z wykorzystaniem nieruchomości;
 - d) pośrednictwa w świadczeniu usług zakwaterowania hotelowego lub sektorach o podobnej funkcji, takich jak ośrodki wczasowe lub miejsca przeznaczone do użytku jako kempingi, jeżeli pośrednik działa w imieniu i na rzecz osoby trzeciej;

- e) udostępniania miejsca na stoisko podczas targów lub wystaw, łącznie z innymi powiązаныmi usługami umożliwiającymi wystawcy przedstawienie towarów, takimi jak projekt stoiska, transport i przechowywanie towarów, udostępnianie maszyn, okablowanie, ubezpieczenie i reklama;
- f) instalacji lub montażu maszyn lub sprzętu, utrzymania i naprawy oraz kontroli maszyn lub sprzętu, jak również nadzoru nad maszynami lub sprzętem, które nie są lub nie stają się częścią nieruchomości;
- g) zarządzania portfelem inwestycji w nieruchomości;
- h) usług prawnych powiązanych z umowami, innych niż objęte ust. 2 lit. q), łącznie z doradztwem dotyczącym warunków umowy dotyczącej przeniesienia nieruchomości lub wykonania takiej umowy lub też udowodnienia istnienia takiej umowy, jeżeli takie usługi nie dotyczą przeniesienia tytułu do nieruchomości.

Artykuł 31b

Jeżeli sprzęt jest pozostawiony do dyspozycji usługobiorcy w celu przeprowadzenia prac dotyczących nieruchomości, transakcja ta jest świadczeniem usług związanych z nieruchomościami jedynie wtedy, gdy usługodawca ponosi odpowiedzialność za wykonane prace.

Przyjmuje się, że usługodawca, który dostarcza usługobiorcy sprzęt wraz z odpowiednim personelem obsługującym w celu przeprowadzenia prac, bierze odpowiedzialność za wykonanie tych prac. Domniemanie, że usługodawca jest odpowiedzialny za wykonanie prac, można obalić za pomocą jakichkolwiek istotnych przesłanek wynikających ze stanu faktycznego lub prawnego.

Artykuł 31c

Do celów określenia miejsca świadczenia przez podatnika działającego we własnym imieniu usług telekomunikacyjnych, nadawczych lub usług świadczonych drogą elektroniczną łącznie ze świadczeniem usług zakwaterowania w sektorze hotelarskim lub sektorach o podobnej funkcji, takich jak ośrodki wczasowe lub miejsca przeznaczone do użytku jako kempingi, uznaje się, że świadczenie takich usług odbywa się w tych miejscach.”;

(iii) w podsekcji 7 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 33a

Dostawa biletów wstępu na imprezy kulturalne, artystyczne, sportowe, naukowe, edukacyjne, rozrywkowe lub podobne przez pośrednika działającego we własnym imieniu, ale na rzecz organizatora lub przez podatnika innego niż organizator, działającego we własnym imieniu, jest objęta przepisami art. 53 i art. 54 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE.”;

3) w załączniku I pkt 4 dodaje się litery w brzmieniu:

- „f) odbieranie programów radiowych lub telewizyjnych rozpowszechnianych za pomocą sieci radiowej lub telewizyjnej, internetu lub podobnej sieci elektronicznej, tj. słuchanie lub oglądanie programów w momencie wybranym przez użytkownika, na jego indywidualne życzenie, na podstawie katalogu programów wybranych przez dostawcę usług medialnych, np. telewizja lub wideo na życzenie;
- g) odbieranie programów radiowych lub telewizyjnych rozpowszechnianych za pomocą internetu lub podobnej sieci elektronicznej (streaming IP), chyba że są one nadawane jednocześnie z ich transmisją lub retransmisją za pomocą sieci radiowych lub telewizyjnych;
- h) dostawa treści audio i audiowizualnych za pomocą sieci komunikacyjnych, które to treści nie są udostępniane przez dostawcę usług medialnych i nie są objęte jego odpowiedzialnością redakcyjną;
- i) dalsza dostawa treści audio i audiowizualnych należących do dostawcy usług medialnych, lecz dostarczanych przez inny podmiot za pomocą sieci komunikacyjnych.”.

Artykuł 2

W przypadku usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych radiowych i telewizyjnych lub usług świadczonych drogą elektroniczną przez usługodawcę mającego siedzibę na terytorium Wspólnoty na rzecz osoby niebędącej podatnikiem, która ma siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu na terytorium Wspólnoty, stosuje się, co następuje:

- a) miejscem świadczenia usług w odniesieniu do każdego zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego mającego miejsce przed dniem 1 stycznia 2015 r. jest miejsce, w którym usługodawca ma siedzibę, zgodnie z art. 45 dyrektywy 2006/112/WE, bez względu na to, kiedy zakończono świadczenie tych usług lub ich świadczenie w sposób ciągły;

- b) miejscem świadczenia usług w odniesieniu do każdego zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego mającego miejsce dnia 1 stycznia 2015 r. lub po tej dacie jest miejsce, w którym usługobiorca ma siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu, bez względu na to, kiedy rozpoczęto świadczenie tych usług lub ich świadczenie w sposób ciągły;
- c) gdy zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego nastąpiło przed dniem 1 stycznia 2015 r. w państwie członkowskim, w którym usługodawca ma siedzibę, w odniesieniu do tego samego zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego dnia 1 stycznia 2015 r. lub po tej

dacie podatek nie staje się wymagalny w państwie członkowskim usługobiorcy.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2015 r.

Art. 13b, 31a i 31b rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 282/2011, wprowadzone niniejszym rozporządzeniem, stosuje się od dnia 1 stycznia 2017 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 7 października 2013 r.

W imieniu Rady
J. BERNATONIS
Przewodniczący
